

Trang var til Stede, fremhævede Ministeren, at der var flydt meget rigelige Summer ind i Nationalbanken af de Kapitaler, som vare laante ud til de forskjellige Sparekasser. Dette betragtede Ministeren som et Bevis for, at der ikke kunde være nogen saadan særdeles Trang til Stede, som nødvendiggjorde et Laan fra Statskassen til disse Sparekasser. Jeg tror, at den ærede Ministers Betragtning der var meget urigtig; thi for det Første vilde Sparekasserne saa vidt muligt undgaa at henvende sig til Nationalbanken, naar de der skulde give 6, 7 ja $7\frac{1}{2}$ pCt., hvorimod de i Følge deres egne Statuter kun maa tage 4 og $4\frac{1}{2}$ pCt., og for det Andet er det klart, at Sparekasserne, naar, de for at tilfredsstille de Forpligtelser, de have paataget sig, have maattet henvende sig til Nationalbanken og stiftet saadanne Laan, hurtigst mulig sørge for at faae disse Laan tilbagebetalt, idet det aldrig kan lade sig gjøre for disse Institutter at betale 7 og $7\frac{1}{2}$ pCt., naar man selv kun kan faae 4 og $4\frac{1}{2}$ pCt. Det er saaledes mig bekendt, at der i den Egn, hvor jeg er fra, er en Landbosparekasse, der har optaget Laan af Nationalbanken, men at den i Efteraaret gjorde Alt for at skrabe Penge sammen til at indfri dette Laan, fordi man maatte give 7 pCt., hvorimod man ikke selv maatte tage mere end $4\frac{1}{2}$ pCt. Netop derved, at disse Laan skulde indfries i Nationalbanken, kom den allerførste Trang til Stede, thi de Penge, som maatte bruges til at indfri Laanet i Nationalbanken, kunde ikke faaenes i denne Kreds under saa knappe Pengeomstændigheder, vi have for Tiden. Der er altsaa netop Trang til Stede, men om denne Trang nu kan blive afhjulpen efter den Stilling, den ærede Finansminister indtog til Spørgsmaalet ved Finanslovens 2den Behandling, er et Spørgsmaal, som maa synes tvivlsomt. Naar de ærede Forslagsstillere her ere fremkomne med Forslaget, maa de naturligvis have en anden Tanke, maasse have de konfereret med Ministeren og faaet et tilfredsstillende Svar eller i alt Fald faaet Løfte eller Haab om, at Sagen kan føres igjennem. Det er Noget, jeg ikke veed; men hvis de ikke have det, saa ser jeg ikke efter Ministerens temmelig bestemte og klare Udtalelser under Finanslovens Behandling, hvad Nytte Forslagets Fremkomst egentlig kan være til, i ethvert Fald ikke anden Nytte deraf, end at de ærede Medlemmer kunne komme hjem og sige: der skal I se, det have vi villet gjøre, men det blev ikke modtaget, og derfor have vi ikke kunnet føre det igjennem. Det er den eneste Fordel deraf, men den bliver kun for Forslagsstillerne, og for Andre naturligvis ikke. Dersom imidlertid imod min Forventning den høitærede Finansminister skulde stille sig gunstig til Forslaget, vil jeg af ganske Hjerte anbefale det. Det kan være, at der er Mangler derved, saaledes som det ærede Medlem for Sol-

bæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) pegede hen til, men de kunde muligvis rettes ved 2den eller 3die Behandling. Men, som sagt, kan den høitærede Finansminister modtage Forslaget, saa vilde jeg af ganske Hjerte og paa det Varmeste anbefale det, fordi jeg veed, at der er Trang til Stede.

Finansministeren (Strup): Det foreliggende Forslag er ikke fremkommet efter nogen Aftale med Finansministeren. Der har heller ikke, saaledes som den ærede sidste Læser antydede Muligheden af, fundet nogen Conference Sted med Ministeren, før end Forslaget blev indgivet. — Hvad selve Forslaget angaar, tror jeg at kunne fatte mig lige saa kort som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der jo først tog Ordet i Dag, idet jeg kan henwise til mine Udtalelser om Sagen ved Finanslovens 2den Behandling, hvilke ere temmelig udførlige, og som forekomme mig at være tydelige og bestemte nok, saa at jeg altsaa kun har at sige til, at der ikke for mig har været Grund til at forandre min Anskuelse i Løbet af de Uger, der ere hengaaede siden, i alt Fald da ikke i den Retning, at jeg nu skulde anse Trangen til umiddelbar Hjælp af Statskassen for at være større end den Gang; thi det Gæste mig bekendt, der siden den Tid er indtruffet, er, at Diskontoen og Rentén ere gaaede yderligere ned, og at Penge midlerne, som allerede den Gang ikke vare meget knappe, nu ere meget rigelig til Stede. Det er det Gæste, der, mig bekendt, er forandret i Stillingen, siden jeg forrige Gang udtalte mig. — For at det muligvis ikke skal kunne bebreides mig paa et senere Trin, at jeg ikke i Tide har gjort opmærksom paa Enkeltheder i Lovforslaget, som der for mig kunde være Noget at indvende imod, skal jeg allerede nu gjøre en Bemærkning i Anledning af Betæmmelsen i § 2 om den saakaldte Laanebestyrelse. Jeg finder mig særlig foranlediget til at gjøre en Bemærkning herom, idet jeg jo ved Finanslovens 2den Behandling her i Thinget i Anledning af dette Spørgsmaal bemærkede, at dersom der overhoved skulde ydes umiddelbar Hjælp af Statskassen til Rettelse af Omsætningsforholdene, og som i saa Fald efter min Mening ikke alene saa maatte ydes til og igjennem Sparekasserne, men ogsaa paa andre Steder, hvor Trangen kunde være fuldt saa stor, som den er hos Sparekassedebitorerne, saa maatte der efter min Mening etableres en særegen Laanebestyrelse til at sørge for Forretningerne ved den melderlige Laanekasse, selvstændig under Finansministerens Ansvar. En saadan Laanebestyrelse som vilde fremkomme efter § 2, svarer selvfølgelig paa ingen Maade til det, som jeg den Gang havde tænkt mig, og jeg ser ikke en Gang, hvorledes en saadan Laanebestyrelse skulde kunne siges at arbejde under Finansministerens Ansvar; thi naar Finansministeren kun har Indflydelse